

ଝୁଣ୍ଟା ଉଁଚା ରହେ ହମାରା

ଓମ୍ ପ୍ରକାଶ

ଜାତୀୟ ପତାକା ଉଡ଼ାଇବାର କିଛି ନିୟମ ରହିଛି । ପତାକା ଉଡ଼ାଇବା ବେଳେ ସର୍ବଦା କେଶରୀ ରଙ୍ଗ ଉପରେ ରହିବ । ସଭାସ୍ଥଳରେ

ପତାକା ମୁଖ୍ୟବିଜ୍ଞାଙ୍କ ପଛରେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ସାଜସଜ୍ଜାରେ ଉପରକୁ ରହିବ । ପଟୁଆରରେ ଜାତୀୟ ପତାକା ବ୍ୟବହାର କଲେ ପତାକା ଦଣ୍ଡ ତାହାଣ କାନ୍ଦ ଉପରେ ରହିବ ଓ ପତାକା ଦଣ୍ଡ ଭୂମି ସହ ସମାନ୍ତର ନହୋଇ ସିଧା ରହିବ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପତାକା ଜାତୀୟ ପତାକାଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଜାତୀୟ ଦିବସ ବିଶେଷ କରି ଜାନୁଆରୀ ୨୬, ଅଗଷ୍ଟ ୧୫, ଅକ୍ଟୋବର ୨ (ଗାନ୍ଧୀ ଜୟନ୍ତୀ) ଓ ଜାତୀୟ ସପ୍ତାହମାନଙ୍କରେ ଏହାକୁ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବେ ଉତ୍ତୋଳନ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ । ତେବେ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଏହାକୁ ଅବନତ କରିବାକୁ ହୁଏ । ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭବନ, ରାଜ୍ୟପାଳ ଭବନ, ସଂସଦଗୃହ, ବିଧାନସଭା କକ୍ଷ, ସଚିବାଳୟ ଓ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏହାର ବ୍ୟବହାର ବିଧିବଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲାବେଳେ, ଏବେ ମାନ୍ୟବର ଉଚ୍ଚତମ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜାତୀୟ ପତାକା ବ୍ୟବହାର ଉପରେ ଥିବା କଟକଣାକୁ ଉଠାଇ ଦେଇ ସାଧାରଣ ନାଗରିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପତାକାର ସମ୍ମାନଜନକ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଭାରତ, ଯାହାର କୋଣ ଅନୁକୋଣ ପବିତ୍ରତାରେ ରହିଛି ତାହାର ଭୂମି କେବଳ ଭୂମି ଭାବେ ନୁହେଁ ମା' ରୂପେ ପରିଚିତ ହୋଇଛି । ଭାରତ, ଯାହାର ସଂସ୍କୃତି ଏଭଳି ମହାନ ଯେ ସବୁ ସଂସ୍କୃତିକୁ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ହଜାଇ ଦେଇଛି । ଭାରତ, ଯାହାର ଧର୍ମ ସବୁଧର୍ମର ହୋଇଛି ଉତ୍ସ । ଏଥିପାଇଁ ଭାରତ ଜଗଦ୍‌ଗୁରୁ ଥିଲା ଏବଂ ସର୍ବଦା ରହିବ । ଏହି ପ୍ରତିଷ୍ଠାର କାର୍ତ୍ତିଗାନ କରିଥାଏ ଆମର ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ପ୍ରତୀକ, ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଚିହ୍ନ, ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଗାନ ଓ ରାଷ୍ଟ୍ର ଧ୍ବଜ । ଏ ସଂପର୍କରେ ଜାଣିବା ଆମର ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଧର୍ମ ।

ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଚିହ୍ନ : ଏହି ଚିହ୍ନ ଆମ ଦେଶର ମୁଦ୍ରାରେ, ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସ୍ଥାନରେ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏ । ଏହି ଚିହ୍ନରେ ଚାରୋଟି ସିଂହ

ଥିଲାବେଳେ ପୃଷ୍ଠଭାଗରୁ ଦେଖିଲେ ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ତିନୋଟି ସିଂହ ପରସ୍ପରକୁ ପଛ କରି ଗର୍ଜନ ମୁଦ୍ରାରେ ରହିଛନ୍ତି । ଏହାର ତଳେ ଗୋଲ ପଟିରେ ଧର୍ମଚକ୍ର ସହିତ ତାହାଣରେ ବୃଷଭ ଓ ବାମପଟେ ଅଶ୍ବ ରହିଛି । ଏହାର ତଳେ ଥିବା ଗୋଲ ପଟିରେ ଦେବନାଗରୀ ଭାଷାରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ଶବ୍ଦ ‘ସତ୍ୟମେବ ଜୟତେ’ ଅଙ୍କିତ ହୋଇଛି । ଏହା ସାରନାଥସ୍ଥିତ ଅଶୋକଙ୍କ ଅଭିଲେଖରୁ ନିଆଯାଇଥିବାବେଳେ ଏହା ମଣ୍ଡୁକ ଉପନିଷେଦରୁ ଗୃହୀତ ଯାହାର ଅର୍ଥ - ‘Truth alone triumphs’ ‘ସତ୍ୟ ହିଁ ବିଜୟ’ । ଭାରତର ଧର୍ମ, ବିକାଶ, ଶକ୍ତି ଓ ସୁଜନର ଏହା ପ୍ରତୀକ । ଅଶୋକ ସ୍ତମ୍ଭର ‘ସିଂହ ଚତୁର୍ମୁଖ ଶୀର୍ଷ’ ଭାରତୀୟ କଳା, ସଂସ୍କୃତି, ଇତିହାସର ଅଦ୍ଭୁତ ପରିଚୟ । ଏହି ପାଷାଣ କଳାକୃତି ସମ୍ରାଟ ଅଶୋକଙ୍କ ଦ୍ବାରା ସାରନାଥର ହରିତ ଉଦ୍ୟାନରେ ମହାତ୍ମା ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପ୍ରବଚନ ସ୍ଥଳରେ ସ୍ଥାପିତ ୭୦ ଫୁଟ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତମ୍ଭର ଏକ ଅଂଶ ବିଶେଷ । ଏହି ଚିହ୍ନକୁ ୧୯୫୦ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ୨୬ ତାରିଖଠାରୁ ଭାରତ ସରକାର ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଚିହ୍ନ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।

ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟଗାନ : ଆମର ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟଗାନ ‘ଜନ ଗଣ ମନ ...’ ମହାନ କବି ଗୁରୁଦେବ ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ ଟାଗୋର ରଚନା କରିଥିଲେ । ୧୯୧୧ ମସିହାରେ କଲିକତା (ବର୍ତ୍ତମାନର କଲକତା)ରେ ଯେତେବେଳେ କଂଗ୍ରେସର ଅଧିବେଶନ ହୋଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ ପ୍ରଥମ କରି ଗାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାକୁ ସମଗ୍ର ଭାରତବାସୀ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ୧୯୫୦ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ୨୪ ତାରିଖରେ ଏହାକୁ ସର୍ବସମ୍ମତିକ୍ରମେ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟଗାନ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଟାଗୋରଙ୍କ ଦ୍ବାରା ପ୍ରକାଶିତ ‘ତତ୍ତ୍ବବୋଧିନି’ Tatva-Bodhini ପତ୍ରିକାରେ ‘ଭାରତ ବିଧାତା’ ନାମକ ଗୀତର ପ୍ରଥମ ପଦ ଭାବେ ୧୯୧୨ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ଏହାପରେ ୧୯୧୯ ମସିହାରେ ଗୁରୁଦେବ ଏହାକୁ ଇଂରାଜୀରେ ଅନୁବାଦ କରି ଏହାକୁ ନାମକୁ (Morning song of the India) ବା ଭାରତର ପ୍ରାତଃ ସଂଗୀତ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଜାତୀୟ ସଂଗୀତ ୫ଟି Stanza ବା ପଦରେ ରଚନା ହୋଇଥିବାବେଳେ ଏହାର ପ୍ରଥମ ପଦଟି ପ୍ରତିରକ୍ଷା

ବାହିନୀ ଓ ସରକାରୀ ଉତ୍ସବମାନଙ୍କରେ ଆବୃତ ହୋଇଆସୁଅଛି । ଏହି ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟଗାନକୁ ଏଭଳି ଗୀତିରେ ଗାନ କରାଯିବା ଉଚିତ ଯେଉଁ ୪୮ରୁ ୫୨ ସେକେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ଶେଷ ହେବ ।

ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଗୀତ : ଆମର ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଗୀତ ରାଷ୍ଟ୍ରଗାନଠାରୁ ପ୍ରାଚୀନ । ଏହି ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଗୀତକୁ ବଙ୍ଗଳାର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସାହିତ୍ୟିକ ବଙ୍କିମ ଚନ୍ଦ୍ର ଚଟ୍ଟୋପାଧ୍ୟାୟ ରଚନା କରିଥିଲେ । ଯାହାକୁ ସେ ନିଜର ଉପନ୍ୟାସ ‘ଆନନ୍ଦ ମଠ’ରେ ୧୮୮୨ ମସିହାରେ ସାମିଲ କରିଥିଲେ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ‘ବନ୍ଦେ ମାତରମ୍’ ଗୀତ ୧୮୮୧ ମସିହାରେ ଏକ ବଙ୍ଗଳା ପତ୍ରିକା ‘ବଙ୍ଗ ଦର୍ଶନ’ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହାକୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀମାନେ ବେଶ୍ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ । ୧୮୯୬ରେ କଲିକତାରେ ହୋଇଥିବା କଂଗ୍ରେସ ଅଧିବେଶନରେ ଟାଗୋର ଏହାକୁ ସଂଗୀତ ବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ । ଟାଗୋରଙ୍କ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗୁଁ ଏହି ଗୀତ ବେଶ୍ ଲୋକପ୍ରିୟତା ଅର୍ଜନ କରିଥିଲା । ଏହି ଗୀତ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା ।

ରାଷ୍ଟ୍ର ଧ୍ବଜ : ତ୍ରିରଙ୍ଗା ଭାରତର ରାଷ୍ଟ୍ର ଧ୍ବଜ । ସ୍ୱାଧୀନତା ପୂର୍ବରୁ ପତାକାକୁ ନେଇ ବହୁ ବିଚାରଗତ ମତଭେଦ ରହିଥିଲା । ତେବେ ପ୍ରଥମେ ୧୯୨୧ ମସିହାରେ ବେଜୁପାଡ଼ା ଅଧିବେଶନରେ ତ୍ରିରଙ୍ଗା ଝଣ୍ଡା ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲା । ଏଠାରେ ଆନ୍ଧ୍ରର ଜଣେ ଯୁବକ ଲାଲ୍ ଓ ନୀଳ ରଙ୍ଗ ଥିବା ଗୋଟିଏ ପତାକା ଉପରେ ଚରଣାତିହ୍ନ ଆଙ୍କି ତାହାକୁ ଦେଶର ଜାତୀୟ ପତାକାର ମାନ୍ୟତା ଦେବା ପାଇଁ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ଗାନ୍ଧିଜୀ କେବଳ ଏଥିରେ ଧଳାରଙ୍ଗଟିଏ ଯୋଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ । ତେବେ ଏହା ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବିଧିବିଧି ଭାବେ ସ୍ୱୀକୃତି ପାଇନଥିଲା । ବେଜୁପାଡ଼ା ଅଧିବେଶନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଜାତୀୟ ପତାକାର ଯେଉଁ ତିନୋଟି ରଙ୍ଗ ଥିଲା ତାହାର ଲାଲ ରଙ୍ଗଟି ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର, ନୀଳ ରଙ୍ଗଟି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଓ ଧଳା ରଙ୍ଗଟି ଅନ୍ୟସବୁ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବାବେଳେ ଚରଣା କର୍ମର ସଙ୍କେତ ବହନ କରୁଥିଲା । ଜାତୀୟ ପତାକା ସମ୍ପ୍ରଦାୟରୁ ଯେପରି ଉତ୍ପତ୍ତି ରହିବ ସେଥିପାଇଁ କରାଟି ଅଧିବେଶନରେ ବ୍ୟାପକ ବିଚାର ଆଲୋଚନା ହୋଇ ଏକ ସାତ ଜଣିଆ କମିଟି ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି କମିଟି ଏକ ଗୌରବ ପତାକା ଉପରେ ଚରଣା ଚିହ୍ନିତ୍ୱ ଧ୍ବଜାକୁ ଜାତୀୟ ପତାକାର ମାନ୍ୟତା ଦେବା ପାଇଁ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା କରାଟି ଅଧିବେଶନରେ ଗୃହୀତ ହୋଇନଥିଲା । ବେଜୁପାଡ଼ାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ପତାକା ଉପରେ ଥିବା ଚରଣା ଚିହ୍ନ ତିନୋଟି ଯାକ ରଙ୍ଗକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରୁଥିଲା ଏବଂ ତାହା ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ରହୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ କରାଟି ଅଧିବେଶନରେ ଉପରେ କମଳା ରଙ୍ଗ, ମଝିରେ ଧଳାରଙ୍ଗ ଓ ତଳେ ସବୁଜ ରଙ୍ଗ ପଡ଼ିସହ କେବଳ ଧଳା ଉପରେ ଛୋଟ ଚରଣାର ଚିହ୍ନଟି ରଖିବାପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଗଲା । ଏହିଠାରେ ହିଁ

ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, କମଳା ରଙ୍ଗଟି ସାହସ ଓ ତ୍ୟାଗର ପ୍ରତୀକ ହୋଇଥିବାବେଳେ ଧଳାରଙ୍ଗଟି ସତ୍ୟ, ଶାନ୍ତି ଓ ଅହିଂସାର ପ୍ରତୀକ ଏବଂ ସବୁଜ ରଙ୍ଗଟି ବିଶ୍ୱାସ ଓ ବୀରତ୍ୱର ବାର୍ତ୍ତାବହ । ଶେଷରେ ଏହି ଜାତୀୟ ପତାକା ହିଁ କରାଟି ଅଧିବେଶନରେ ପ୍ରଥମେ ଉଦ୍ଘୋଷିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଏହାବ୍ୟତୀତ ୧୯୩୨ ଜାନୁଆରୀ ୨୬ ତାରିଖ ଦିନ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ପାଳନ ପାଇଁ ମାଡ୍ରାସ୍ (ବର୍ତ୍ତମାନର ଚେନ୍ନାଇ) ସହରର ଜଣେ ପତିଶ ବର୍ଷୀୟ ଜାତୀୟତାବାଦୀ ଯୁବକ ବାସ୍ୟମ୍ ଯେଉଁ ଦୁଃସାହସିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନର ଯୁବପିଢ଼ିମାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଆବଶ୍ୟକ । ମାଡ୍ରାସ୍ ସହରରେ ଥିବା ବ୍ରିଟିଶ୍ ସେନାର ମୁଖ୍ୟ ଦପ୍ତର ‘ଫୋର୍ଟ ସେଣ୍ଟ ଜର୍ଜ’ ଭିତରେ ସାହସର ସହ ଛଦ୍ମବେଶରେ ପ୍ରବେଶ କରି ରାତ୍ରିର ଘନ ଅନ୍ଧକାରରେ ସେଠାରେ ଥିବା ଦୁଇଶହ ଫୁଟ ଉଚ୍ଚର ଖୁଲ୍ଲେସ୍ ଟ୍ରାନ୍ସମିଶନ ଟାଓର ଉପରକୁ ଚଢ଼ି ଜାନୁଆରୀ ୨୫ ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରିରେ ବାସ୍ୟମ୍ ସାତଫୁଟ ଲମ୍ବ ଓ ସାତେ ଚାରିଫୁଟ ଉଚ୍ଚତାର ଏକ ଜାତୀୟ ପତାକା ବାନ୍ଧି ଦେଇଥିଲେ । ସେହି ପତାକା ଉପରେ ସେ ଲେଖି ଦେଇଥିଲେ ‘ଆଜିଠାରୁ ଭାରତ ତା’ର ଶ୍ୱାସକ୍ରିୟା ପାଇଁ ସ୍ୱାଧୀନତାର ପବନ ଗ୍ରହଣ କରିବ’ । ୨୬ ତାରିଖ ସକାଳ ସମଗ୍ର ମାଡ୍ରାସ୍ ସହରର ଲୋକେ ଦେଖୁଥିଲେ ବ୍ରିଟିଶ୍ ସେନାଛାଉଣି ଉପରେ ଉଡୁଥିବା ତ୍ରିରଙ୍ଗା ଝଣ୍ଡାକୁ । ପରେ ଅବଶ୍ୟ ବ୍ରିଟିଶ୍ ସୈନିକମାନେ ଏହି ଝଣ୍ଡାକୁ କାଢ଼ି ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଘଟଣା ସେତେବେଳେ ଦେଶବିଦେଶରେ ଆଲୋଚନ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ପାଳନ ପାଇଁ ମଡ୍ରାସ୍‌ରେ ହୋଇ ଯୁବକ ଲାଲବାହାଦୁର ଶାସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ଦିନେ ବୁର୍ଖା ପରିହିତା ମୁସଲମାନ ମହିଳା ବେଶରେ ଆହୁବାଦର ସୁଉଜ୍ଜ କ୍ଲବ୍ ଟାଓର ଭିତରକୁ ପୁଲିସ୍ ଓ ବ୍ରିଟିଶ୍ ସେନାର ବ୍ୟୁତ୍ତ ଭେଦକରି ଟାଓର ଉପରେ ଜାତୀୟ ପତାକା ଉଡ଼ାଇଥିଲେ । ଏମିତି ବହୁ ସ୍ଥଳେ ଜଡ଼ିତ ଏହି ତ୍ରିରଙ୍ଗା ଝଣ୍ଡା ସହ ଏହାର ଟେକ ରଖିବା ପାଇଁ କେତେ ଯେ ପ୍ରାଣବଳି ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ କେତେ କିଏ ବ୍ରିଟିଶ୍ ସରକାରର ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ଶିକାର ହୋଇଛନ୍ତି ତାହାର ହିସାବ ରଖିବାକୁ ଇତିହାସର ପୃଷ୍ଠା ମଧ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ ।

ତେବେ ୧୯୪୭ ମସିହା ଜୁନ୍ ୨୨ ତାରିଖରେ ଭାରତର ରାଷ୍ଟ୍ରଧ୍ବଜର ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ କମିଟି ଗଠନ କରାଗଲା । ବରିଷ୍ଠ ନେତା ଓ ଜନତାଙ୍କ ରାୟରେ ଏହି ପତାକାର ସଂରଚନା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା । ଏହାକୁ ୧୯୪୭ ଜୁଲାଇ ୨୨ରେ ସ୍ୱୀକୃତି ଦିଆଗଲା । ଏହି ପତାକା ତିନିରଙ୍ଗର ପଟିରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଗଲା । ଉପରେ ରହିଲା କେଶରୀ - ଯାହା ତ୍ୟାଗ ଓ ବୀରତାର ପ୍ରତୀକ । ମଝିରେ ରହିଲା ଧଳାରଙ୍ଗ - ଯାହା ଶାନ୍ତିର ପ୍ରତୀକ ଓ ତଳେ ରହିଲା ସବୁଜ - ଯାହା ପ୍ରକୃତି, ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ, ବିଶ୍ୱାସ ଓ ସମୃଦ୍ଧିର ପ୍ରତୀକ । ଏହି ପତାକାର ମଝିରେ

ଧଳା ପଟି ଭିତରେ ଏକ ଚକ୍ର ଅଛି । ଏଥିରେ ୨୪ଟି ଅର ରହିଛି । ଏହା ଅଶୋକଚକ୍ରର ପ୍ରତୀକ । ଏହା ସତ୍ୟ ଓ ସର୍ବଧର୍ମ ତଥା ଗତି ଓ ପ୍ରଗତିକୁ ସୂଚିତ କରାଏ । ଆମ ଜାତୀୟ ପତାକାକୁ ଏକ ଆୟତ କ୍ଷେତ୍ରର ରୂପ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଏହାର ଲମ୍ବ ଓ ଚଉଡ଼ାର ଅନୁପାତ ୩:୨ । ଏହି ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଧ୍ବଜ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଗୀତର ରଚନା କରିଛନ୍ତି କ୍ରାନ୍ତିକାରୀ କବି ଶ୍ୟାମଳାଳ ଗୁପ୍ତା, ଶ୍ରୀ ଗୁପ୍ତାଙ୍କ ଏହି ଲିଖନୀକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରିଥିଲେ ଗଣେଶ ଶଙ୍କର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ । ସେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରତାପ ସମାଗର ପତ୍ରିକାରେ ଏହାକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରିଥିଲେ । ତେବେ ଆମର ଧ୍ବଜା ଗୀତ ହେଉଛି ‘ବିଜୟା ବିଶ୍ଵ ତ୍ରିରଙ୍ଗା, ଝଣ୍ଡା ଉଜ୍ଜା ରହେ ପ୍ୟାରା ହମାରା’ ... । ଏହି ଗୀତ ଅଗଣିତ ବୀରଙ୍କ ତ୍ୟାଗରେ ଲେଖାଯାଇଛି । ଏହାକୁ ପ୍ରଥମ କରି ୧୯୨୪ ଏପ୍ରିଲ ୧୩ ତାରିଖରେ କାନପୁରରେ ଜାଲିୟାନା ଥ୍ଵାଲାବାଗ ଦିବସ’ରେ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ସ୍ଵରୂପ ଆୟୋଜିତ ସଭାରେ ଗାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଗୀତ ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରାମ ପାଇଁ ଖୁବ୍ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇଥିଲା । ତେବେ

ବହୁକଷ୍ଟ ସ୍ଵୀକାର କରି ଅନେକଙ୍କ ତ୍ୟାଗ ଓ ବଳିଦାନ ତଥା ସଂଘର୍ଷର ଫଳସ୍ଵରୂପ ଆମେ ଯେଉଁ ସ୍ଵାଧୀନତା ପାଇଛୁ ତାହା ଅତୁଟ ରଖିବାକୁ ଆମେ କେତେ ଦୂର ସମର୍ଥ ଏବଂ ବିଗତ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଦେଶର ସାର୍ବଭୌମତ୍ଵକୁ ଆମେ କିପରି ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ରଖିପାରିଛୁ ତାହାର ହିସାବ ନିକାଶ କରିବାର ଦିନ ହେଉଛି ଅଗଷ୍ଟ ୧୫ ତାରିଖ । ତେବେ ଜାତୀୟ ସଂଗୀତ ଓ ଜାତୀୟ ପତାକାକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଜାତୀୟ ସଂଗୀତ ଗାନ କରାଯିବାବେଳେ ବା ଜାତୀୟ ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ କରାଯିବାବେଳେ ନୀରବରେ ଠିଆହୋଇ ଏହାକୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇବା ଉଚିତ୍ ।

ଭାରତ ମାତାର ଜୟ ହେଉ !

ମାନବିକ ଅଧିକାରୀ ସୁରକ୍ଷା କର୍ମୀ ତଥା
ସଲିସିଟର ଓ ଆଡଭୋକେଟ୍, ହାଇକୋର୍ଟ
ଇ-୨୦୮, ୟୁନିଟ୍-୮, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୧୨

ଆର୍ସେଲର-ମିଉଲ ବୃହତ୍ ଇସ୍ଵାତ ପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ ଯୁଗ୍ମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀର ବୈଠକ ଅନୁଷ୍ଠିତ

ଆର୍ସେଲର-ମିଉଲ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ଵାରା ରାଜ୍ୟରେ ଏକ ବୃହତ୍ ଇସ୍ଵାତ ପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ ଯୁଗ୍ମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀର ପ୍ରଥମ ବୈଠକ ଗତ ୧୮.୦୭.୦୬ରେ ସଚିବାଳୟସ୍ଥିତ ତୃତୀୟ ମହଲା ସମ୍ମିଳନୀ କକ୍ଷରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି ।

କୃଷି ଉତ୍ପାଦନ କମିଶନର ତଥା ଅତିରିକ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ଶାସନ ସଚିବ ଶ୍ରୀ ଆର୍.ଏନ୍. ବହିଦାରଙ୍କ ଅଧକ୍ଷତାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ବୈଠକରେ ଆର୍ସେଲର-ମିଉଲ ଗ୍ରୁପର ଏକ ତିନିଜଣିଆ ପ୍ରତିନିଧି ଦଳ ଡଃ ସନକ୍ ମିଶ୍ରଙ୍କ ନେତୃତ୍ଵରେ ଏଥିରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଇସ୍ଵାତ ଓ ଖଣି ବିଭାଗର କମିଶନର ତଥା ଶାସନ ସଚିବ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ଗୁପ୍ତା, ଇପିକଲର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ତଥା ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ପ୍ରିୟବ୍ରତ ପଟ୍ଟନାୟକ, ଇଡ଼ିକୋର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ଅଶୋକ ମୀନା, ଧାମରା ବନ୍ଦରର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟୋଷ କୁମାର ମହାପାତ୍ର, ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ପରିବହନ ବିଭାଗର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଶାସନ ସଚିବ ଶ୍ରୀ ପି.କେ. ମିଶ୍ର, ଜଳସଂପଦ ବିଭାଗ ମୁଖ୍ୟଯନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ କେନ୍ଦ୍ରର ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଶ୍ରୀ ସୁଶୀଳ କୁମାର ଲୋହାଣୀ ଜିଲ୍ଲାର ପାଟଣା ତହସିଲ ଏବଂ ଚମ୍ପୁଆ ତହସିଲର ଦୁଇଟି ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ସଂପର୍କରେ ପାଞ୍ଜିର ପଏଣ୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ବୃହତ୍ ଇସ୍ଵାତ ପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଜଳ, ବିଦ୍ୟୁତ୍, ରାସ୍ତା, ରେଳ, ଖଣି ଏବଂ ବନ୍ଦର ଇତ୍ୟାଦି ସୁବିଧା ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ । ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଶ୍ରୀ ସଂଜୟ କୁମାର ସିଂହ ଖଲ୍ଲିକୋଟ ତହସିଲ ଏବଂ କନିସୀ ତହସିଲ ଦୁଇଟି ସ୍ଥାନ, ଭଦ୍ରକ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଶ୍ରୀ ରଶ୍ମିରଞ୍ଜନ ପଟ୍ଟନାୟକ ବାସୁଦେବପୁର ତହସିଲ ଏବଂ ତୁଡ଼ାମଣି ବନ୍ଦର ଦୁଇଟି ସ୍ଥାନ ଏବଂ ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଶ୍ରୀ ଟି.ଆପାଂଗଆଓ ସୋମନାଥପୁର ଓ ବାଲଗୋପାଳପୁର ଶିଳ୍ପାଞ୍ଚଳ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ । ଧାମରା ବନ୍ଦର ସି.ଇ.ଓ. ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟୋଷ କୁମାର ମହାପାତ୍ର ବନ୍ଦରର ସବିଶେଷ ବିବରଣୀ ପାଞ୍ଜିର ପଏଣ୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ ସହ ବକ୍ତବ୍ୟ ରଖିଥିଲେ । ଶେଷରେ ଏହି ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକ ପରିଦର୍ଶନ ନିମନ୍ତେ ଯୁଗ୍ମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ବୈଠକରେ ଆର୍ସେଲର-ମିଉଲର ଭାରତ ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ବାହୀ ଅଧିକାରୀ ଡଃ ସନକ୍ ମିଶ୍ର, ମୁଖ୍ୟ ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ଆର୍. ଅଗ୍ରୱାଲ ଏବଂ ଜେନେରାଲ ମ୍ୟାନେଜର ଶ୍ରୀ ଏସ୍. ଭେଙ୍କଟେଶ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଶ୍ନ ପତାରି ଆଲୋଚନାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।